

[Birgit Fogh-Andersen]

fra SFs side mod Frederiksberg kommunes selvstændighed – Frederiksberg, som jo har eksisteret som selvstændig kommune i 127 år – mødes af en voldsom modstand i den lokale befolkning. Hvordan SF har det med Dragørs og Tårnby's befolkning, ved jeg ikke, men når selv SFs lokale partifæller i den frederiksbergske kommunalbestyrelse virker overraskede og for en sikkerheds skyld skyn-der sig at erklære sig uenige med deres eget parti på Christiansborg, synes jeg, det må knibe noget med nærkontakten i partiet. Uden for al diskussion: den nære kontakt til borgerne i en kommune fra det lokale styre er jo alfa og omega for en kommunes trivsel.

Men jeg er ikke enig i, at et befolkningsgrundlag på 20.000–40.000 behøver at være det ideelle. Frederiksberg har for længst bevist, at man med sine 3 gange 4 kilometer og et befolkningsstal på 90.000 – det er et tal, som ikke har ændret sig i flere år – er en overskuelig og velfungerende enhed.

I Dragør er der ca. 13.000 mennesker, i Tårnby ca. 41.000, og disse to kommuner er dog heller ikke i forslaget tænkt at skulle være splittet op, men blot underlagt et københavnsk byamt.

Det generer ikke Frederiksberg det mindste, at den har en omegnskommune, der hedder København, og jeg synes, sammenligningen med en ø er interessant, for går forslaget ikke netop ud på, at man vil hakke København op i 16 sådanne øer? Frederiksberg ligger grønt og smukt beskyttet bag Valby Bakke og Søndermarken, og dér ligger den godt, så lad den være i fred.

De kontakter og forhandlinger, der skal føres med andre kommuner og amter i overordnede spørgsmål – det skal der jo bl.a. om forsyningsvirksomhed osv. – klarer kommunen udmærket selv.

Jeg er glad for ministerens bemærkning om, at vi ikke skal genoptage diskussionen om Københavns og Frederiksbergs amtskommunale status. I tætbefolkede områder er det en udmærket og rimelig måde at yde befolkningen service på, ikke mindst når det drejer sig om hospitaler, plejehjem og andre døgninstitutioner, som jo er amtskommunale funktioner.

Som det er bekendt, har ministeren nedsat et udvalg, der skal se nærmere på Københavns struktur, og jeg synes derfor heller ik-

ke, at tiden er inde til at drøfte dette spørgsmål, før der foreligger et udkast fra udvalget.

Men min overordnede holdning er dog den, at også byen København bør forblive en selvstændig enhed. Københavns, Frederiksberg, Tårnby og Dragør kommuner skal hverken slås sammen eller opsplittes i mindre enheder med nye kommunegrænser.

Vi går ikke ind for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det var så ordføreren for Frederiksberg kommune, der holdt sit indlæg her i folketin- get. Det er første gang, jeg har oplevet det, og ordføreren fik svunget sig en del op. Det ligger klart, at ordføreren kun har beskæftiget sig med det, der eventuelt kunne komme til at ændre sig i Frederiksberg kommune, alt andet blev ikke kommenteret, men det blev stærkt udtrykt som et attentat, snigløb osv. mod det kommunale selvstyre. Man kan mærke, at den pågældende ordfører for Frederiksberg kommune sidder i Frederiksberg kommunes kommunalbestyrelse, og man genkender debatten om kommunalreformen fra slutningen af 1960'erne, for hvad er det egentlig, fru Birgit Fogh-Andersen siger? Det er, at enhver skal hytte sit eget: vi har det grønt og pænt i Frederiksberg kommune, og derfor skal der ikke ske ændringer.

Thor Pedersen (V):

I dette beslutningsforslag fra SF er der efter venstres mening positive elementer. Der er i dele af det principielle sigte tale om en genfremsættelse af venstres forslag til folketingsbeslutning helt tilbage fra november 1977. Venstre er af den klare opfattelse, at strukturen for det københavnske bystyre ikke giver mulighed for den nødvendige borgerindflydelse og det fornødne engagement i de forskellige byområder. Den meget store enhed virker bremsende for venstres ønsker om nærdemokrati.

Vi mener også i venstre, at den bedste løsning vil være at opdele Københavns kommune i et antal mindre, selvstændige kommuner, ikke som i forslaget 16, men f.eks. 6, med hver sin folkevalgte kommunalbestyrelse og borgmester og med de samme opgaver som de øvrige primærkommuner i hovedstadsregionen. Vi mener ikke, at hele 16 by-